

Kornhandel under stigende Priser og har saaledes vist havt en god Fortjeneste. Jeg antager saaledes, at vi ikke have taget fejl, naar vi anslaae Skatteindtægten for Aaret 1866 til mindst 100 Millioner, og 1 pCt. deraf vil jo saa give den Million, som Udvalget har tilraadet Thinget at stille til Regjeringens Naadighed.

Naar vi dernæst komme til det Punkt, hvor Udvalget deler sig i to Halvdele, saa gjælder det jo, da vi Alle have været enige i at fraaade Vedtagelsen af Bestemmelserne i § 6 om, saaledes som af den ærede Ordfører er fremhævet, at give Regjeringen andre Sikkerhedsmidler for, at Indtægten i Landet virkelig kan komme frem. De Herrer, som holde paa Contingentsystemet, have jo fuldkommen Ret til at sige, at der er al mulig Garanti for Regjeringen; der bliver lignet 1 Million paa de forskjellige Dele af Landet, og den skal komme ind. Vi Andre have ikke kunnet lade os bevæge til at fravige vore Anskuelse om det Forkæstelige i Contingentsystemet og det Rigtige i at holde paa Procentssystemet, naar man overhovedet skal have en Indkomsskat. Jeg skal følge det af den ærede Ordfører givne Exempel og ikke her fremkomme med noget-somhelst Angreb paa Contingentsystemet, men kun holde mig til, hvad der efter min Mening kan tale til Fordeel for Procentssystemet, og det er, at dette System efter min Overbeviisning er det eneste, som passer med en Indkomsskats Natur, og det eneste, hvorved man kan vente, at Indtægten vil blive underkastet en eensartet og ligelig Beskatning overalt i Landet. Dette maa jo dog være Formaalet for en Indkomsskat, og Procentssystemet er den eneste Maade, hvorpaa man kan undgaae Misforhold mellem Skatyderne og Uvillie over, at Skatyderne paa det ene Sted blive høiere beskattede end paa det andet. At dette System kan have den Mangel, at ikke al Indtægt kommer frem, er ganske vist, men denne Ule træffer ogsaa Contingentsystemet. — Naar vi saaledes vare overbeviste om, at vi burde fastholde Procentssystemet, gjaldt det jo om at bringe Forholdsregler i Forslag, hvormed vi kunde haabe, at Regjeringen vilde erklære sig tilfreds, Forholdsregler, som skulde sikre Ind-

tægtens Fremkomst til Beskatning. Det, som da laa nærmest, var jo at foreslaae, at Indtægten blev anslaaet af særegne dertil af Regjeringen bestilte Embedsmænd. Vi have dog havt Betænkelse ved at bringe noget Saadant i Forslag, deels fordi vi indsaae, at det vilde medføre meget betydelige Beskæftninger i saa Henseende og, som af den ærede Ordfører fremhævet, stille sig usordeeligere, jo mindre selve Skattebeløbet var, deels fordi vi frygtede for, at en saadan Foranstaltning vilde vække den Tanke hos Befolkningen, at den vilde blive underkastet en haard og hensynsløs Nødsart. Det vilde forsøge den Uvillie, som jo altid er tilstede hos Befolkningen, naar der er Spørgsmaal om at paalægge nye Skatter, og navnlig naar der er Spørgsmaal om at paalægge en Indkomsskat, en Skat, som jeg troer intetsteds er seet med gunstige Øine. Vi antog derfor, at man burde bibeholde den Grundtanke, som fandtes i Lovforslaget, at gjøre de kommunale Autoriteter til Skattecommissioner og overlade til dem at foretage Indtægtansættelsen for de Skattepligtige i Communen. Ved Siden deraf troede vi at burde bringe i Forslag en mere ubstrakt Ansættelse af Skattecommissairer, end Lovudkastet tilsigter. Lovudkastet indskrænker sig til at foreslaae Ansættelse af Regjeringscommissairer for Kjøbstæderne, vi have meent, at der ligeledes burde ansættes Regjeringscommissairer for Landdistricterne. Disse Regjeringscommissairer skulde være forsynede med en controlerende Myndighed, i visse Tilfælde endogjaa med Ret til at kunne foretage selve Skatteindtægtansættelserne. Foruden Regjeringscommissairerne fandt vi, at de i Lovudkastet foreslaaede Districtcommissairer paa Landet burde bibeholdes. Disse Districtcommissairer skulde optræde som veiledende for Skattecommissionerne og sørge for, at Lovens af dem blev rigtig opfattet og rigtig bragt i Anvendelse. Vi have dernæst tilladt os at foreslaae en noget forskjellig Sammensætning af Overstattecommissionen, og at denne Overstattecommission skulde være fælles for Kjøbstæder og Land, saaledes at man derved kunde opnaae en fuldstændig eensartet Fremgangsmaade. Vi have foreslaaet Overstattecommissionen sammensat paa en saadan Maade, at